

EL PUNT .

És una pausa mitjana, amb un trencament més marcat del ritme que no pas la coma. **Indica que la frase és semànticament completa i gramaticalment independent.** S'usa:

- Per **assenyalar una pausa important** en el discurs. (Per exemple: La nostra associació està estructurada democràticament. La democràcia interna és la regla absoluta de funcionament.)
- Com a senyal **marcador de les abreviatures**. (Per exemple: etc.)
- En les **representacions horàries**, per separar l'hora dels minuts. (Per exemple: 20.15 hores)
- **Darrere del número que designa un apartat.**
(Per exemple: L'excedència pot ser:
 1. forçosa
 2. voluntària)
- En les referències als textos articulats, per **separar el número d'article, del número d'apartat o de la lletra i dels apartats entre ells**. (Per exemple: L'article 9.2 de la Llei de prevenció de riscos laborals.)
- En els numerals i cardinals, **per marcar els milers, els milions, etc.**
(Per exemple: 1.305; 5.264.000)

El punt i a part és una pausa llarga que **separa paràgrafs**.

El punt final **tanca el text**.

- Així mateix no es posarà **mai** punt: en les **sigles** (per exemple: NIF); ni en els **rètols** o indicadors **que donen instruccions** o informen (per exemple: No fumeu); ni en els **títols** (per exemple: Introducció); ni darrere de la **data** que encapçala o clou un text (per exemple: Manresa, 3 de març de 1999); ni darrere del nom situat a dalt o a baix d'una **signatura** (per exemple: Signat: Josep M. Casas), ni en el **nombres que formen part d'una sèrie** (per exemple: els anys)